

andre nedturer.
«Evig søndag» av Linnea

desperasjonen med selvrommen.
Det som finnes av humor er

publikumsside i gangen.
vende ryggen mot andre, men så

stillingen lørdag kveld.

'Surrealistisk sjarmbombe

**Energisk formidlet
overlevesstrategi for en
skakkjort verden.**

Scenen er lyrisk fantasi i plastikk, badet i varmt lys, ledsaget av drømmende elektronika, og inn kommer de tre skuespillerne i klosset-elegante bevegelser.

Hva er dette? En ny månelanding, en nostalgisk hommage til barne-tv-serien Romlingane, eller en ironisk kommentar til moderne polstret oppvekst?

Forvirringen blir ikke mindre når det fysiske teatret penser inn på et verbalt spor, et lett nedlatende hjertesukk om en moderne verden der folk er mer opptatt av å se videoer med

ekorn som kjører på vannskid enn å oppdatere seg på situasjonen i Gaza, for vi er på utkledningsfest med en dinosaur, en cowboy og en sjorøver.

Det er stilig fysisk teater, i Jenny Hilmo Teigs elegante scenografi, det er gode tekster godt formidlet, men det er lenge noe distansert over det hele – som blir understreket av stykkets meta-element. Middels skuespiller som sliter med å fremstå gripende troverdige overfor sitt publikum. Vi griper oss i å savne en levende hønse som slipper et levende egg, for å si det med en av stykkets gjennomgangsfigurer Susan Sontag.

Inntil forestillingens formidable vendepunkt, helhjertet

gladironisk dans og miming til Michael Jacksons «Heal The World». Fra da av er ikke formidlingsgleden til å ta feil av, fra da av sitter Kristofer Grønskags tekster som et skudd, en lek i fullt alvor, om hvordan overleve ved å aldri gi seg, i en verden der motløsheten rå. De tre går ut og inn i roller, men har sine grunnfigurer – og selv om det er som ensemblespill dette imponerer mest, rekker hver enkelt av skuespillerne å tre distinkt frem inntil forestillingen avsluttes med en dempet versjon av Twistet Sisters «We're Not Gonna Take It» fremført av svenske Hellsongs.

«Korrigeringer» er voksne mennesker rollelek, søk etter

autentisitet og korrigererte forsøk på å håndtere verden. Teksten er kunnskapsbasert, med assosiasjoner til den mest ambisiøse intellektualitet til den grunneste populærkultur, fra Susan Sontag til Minnie Mus, men konsekvent lekende. Verbalt og fysisk blir vi ledet inn i mulige gjenkjennbare situasjoner fra et moderne dagligliv, fra hvordan en skal håndtere tiggere, til om det er verdt å bleke rumpehullet for å redde et forhold. Sistnevnte lekne plumphet er kanskje et ironisk hint fra en friteatergruppe som i syv år har spilt babyteater og med «Korrigeringer» debuterer med for et voksent publikum, og det på en scene der det er tøyd en del sømmelighetsgrenser de siste årene.

Teater

Korrigeringer

Teatergruppen Konstellasjonen
Teaterhuset Avant Garden
Dramatiker: Kristofer Grønskag
Kostymedesign og scenografi:
Jenny Hilmo Teig
Skuespillere: Siri Schnell Juvik,
Kristina Kiberg og Elizabeth Piro
Volan

Men sjokkeffekter uteblir. Konstellasjonen trenger ikke annet enn denne fabulerende surrealistiske sjarmbomben for å markere seg som en energisk kraft innen trøndersk teater, for et nysgjerrig voksent publikum.

Anmeldt av OLE JACOB HOEL